

①

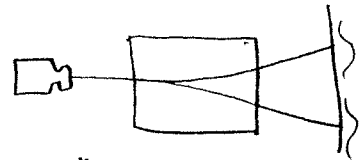
Klassisk fysik: kontinuerliga storheter
och tillstånd ($x = 0,1m, 0,2m$ och
allt däremellan)

Kvantfysik:

- diskreta, stegvisa storheter
och tillstånd ($|\uparrow\rangle, |\downarrow\rangle$, eller $|+S\rangle$ osv.)
- "kvantum" = "viss myckenhet" (S.A.O.B.),
- sannolikheter, inte exakta utslagor
för enslaka experiment

Bra exempel på experiment:

- Stern-Gerlach

möts: separation på skärm

tolkning: spin-kvantisering

- Absorption i gas

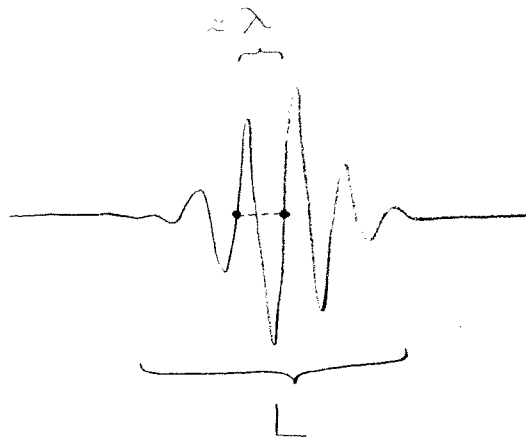
möts: spektrallinjer

tolkning: kvantiserade
energivärden

spektrum

①

2

se även
Feynman sektion
2-2.

a)

Antal vågor: $n = \frac{L}{\lambda} = \frac{L}{2\pi/k} = \frac{kL}{2\pi}$

$$\Delta n = \frac{\Delta k \cdot L}{2\pi}$$

$$\Delta k = \frac{2\pi \Delta n}{L}$$

(om L hade varit mer osäker hade vi haft en till term, se Extra 1)

$p = mv$ så $v = \frac{p}{m}$, och $p = \hbar k$

$$\Rightarrow v = \frac{\hbar k}{m}$$

$$\Delta v_x = \frac{\hbar \Delta k}{m} \quad (\text{ingen osäkerhet i } \hbar, m)$$

$$= \frac{\hbar \cdot \frac{2\pi \Delta n}{L}}{m} = \frac{2\pi \hbar \cdot \Delta n}{mL} \quad (*)$$

$$= \frac{2\pi \cdot 1,05 \times 10^{-34} \text{ Js} \cdot 1}{9,11 \times 10^{-31} \text{ kg} \cdot 1 \text{ nm}}$$

$$\approx \underline{\underline{7 \cdot 10^5 \text{ m/s}}}$$

så den är väldigt osäker.

b) $\Delta x \cdot \Delta p_x = \Delta x \cdot m \cdot \Delta v_x \stackrel{(*)}{=} \Delta x \cdot m \cdot \frac{2\pi \hbar \Delta n}{mL}$

$$= \Delta x \cdot \frac{2\pi \hbar \Delta n}{L} = \underbrace{\frac{\Delta x}{L}}_{1/2} \cdot \underbrace{2\pi \hbar \cdot \Delta n}_1 > \frac{\hbar}{2}$$

Förenligt med
 $\Delta x \Delta p_x > \frac{\hbar}{2}$

(2)

$$c) \quad \Delta x \cdot \Delta p_x = \frac{\Delta x}{L} \cdot 2\pi\hbar \cdot \Delta n$$

eftersom osäkerheten i läget ges av vågpaketets längd (här har vi uppskattat $\Delta x = \frac{1}{2} \cdot L$)

så beror detta inte alls på L .

Obeständighetsrelationen är universell, dvs. beror inte på våglängder eller längd på vågpaket.

③

a) rent tillstånd

b)

Två vägar:

$$\langle -S|+T\rangle\langle +T|-S\rangle + \langle -S|-T\rangle\langle -T|-S\rangle \quad (*)$$

$$\left[\begin{array}{l} \text{om vi använder formel (52) ser vi} \\ \text{att } \sum_i |i\rangle\langle i| = 1, \text{ dvs } |+T\rangle\langle +T| + |-T\rangle\langle -T| = 1, \\ \text{så } (*) \text{ är lika med } \langle -S|-S\rangle, \\ \text{vilket i sin tur enligt (49) är lika med 1.} \end{array} \right]$$

$$c) \quad P = |\langle -S|+T\rangle\langle +T|-S\rangle + \langle -S|-T\rangle\langle -T|-S\rangle|^2 \\ = |1|^2 = 1 \quad \text{beror inte alls på } \phi.$$

d)

$$5000 \cdot P(\text{komma från P till R}) \\ = 5000 \cdot 1 = 5000.$$

$$e) \quad 5000 \cdot \underbrace{P(\text{komma från P till a})} = \underline{\underline{5000}}$$

$$|\langle +T | -s \rangle|^2 + |\langle -T | -s \rangle|^2$$

(olika sluttillstånd kan inte interferera,
så addera efter kvadreringen)

$$= (\sin \frac{\phi}{2})^2 + (\cos \frac{\phi}{2})^2$$

$$= 1 \quad (\text{trigonometriska ettan})$$

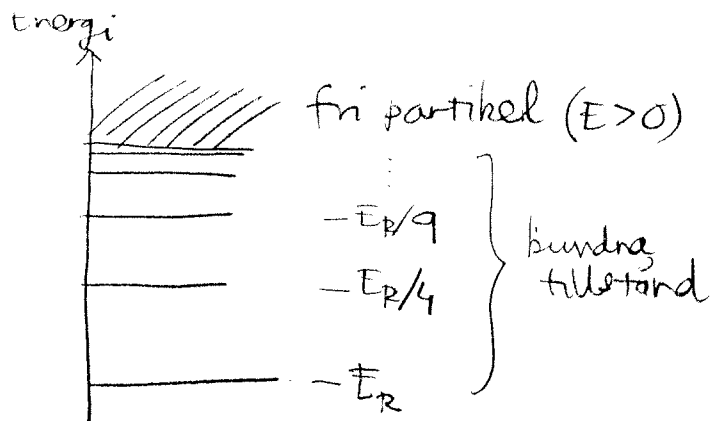
Vi kan också se det fysikaliskt:

T är helt öppen, så vi kan betrakta
det som om den inte vore där alls.

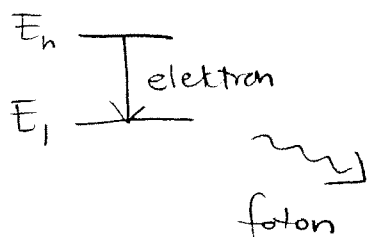
$$f) \quad \begin{aligned} \text{om tillståndet innan apparaten är } | +s \rangle : P &= 0 \\ | -s \rangle : P &= 1 \end{aligned}$$

men vi vet inte innan vi preparerar
ett rent tillstånd om vi har $| +s \rangle$ eller
 $| -s \rangle$, så om in-strålen är opolariserad,
får vi 0 partiklar med 50% chans
och 1 partikel med 50% chans,
men slumpen avgör vad det blir, så
i praktiken kan vi inte säga
någonting med säkerhet om mätresultatet.

④ a) $E_n = -\frac{E_R}{n^2}$

b) $E_\gamma = \hbar\omega$ $\gamma = \text{foton}$

energins bevarande:

$$E_n - E_1 = E_\gamma$$

$$-\frac{E_R}{n^2} - \left(-\frac{E_R}{1^2}\right) = E_\gamma$$

des. $E_\gamma = E_R \cdot \left(1 - \frac{1}{n^2}\right)$

$$\hbar\omega = E_R \cdot \left(1 - \frac{1}{n^2}\right)$$

Foton: $\omega = kc = \frac{2\pi}{\lambda} c$ $\left(\overset{1/T = \omega/2\pi}{f \cdot \lambda = v = c}\right)$

des. $\hbar \cdot \frac{2\pi}{\lambda} c = E_R \left(1 - \frac{1}{n^2}\right)$

$$\lambda = \frac{2\pi\hbar \cdot c}{E_R \left(1 - \frac{1}{n^2}\right)}$$

$$= \frac{2\pi \cdot 1,05 \times 10^{-34} \text{ Js} \cdot 3,00 \cdot 10^8 \text{ m/s}}{13,6 \text{ eV} \cdot (1,60 \times 10^{-19} \text{ J/eV})} \cdot \frac{1}{1 - \frac{1}{n^2}}$$

$$= 9,10 \cdot 10^{-8} \text{ m} \cdot \frac{n^2}{n^2 - 1}$$

$$= 910 \text{ Å} \cdot \frac{n^2}{n^2 - 1}$$

enhetskontroll:

$$\frac{\text{Js} \cdot \text{m/s}}{\text{eV} \cdot \frac{\text{J}}{\text{eV}}} = \text{m}$$

Om vi stegpar in $n = 2$: (dvs. $\begin{array}{c} \text{---} E_2 \\ \downarrow \\ \text{---} E_1 \end{array}$)

$$\lambda = 910 \text{ \AA} \cdot \frac{2^2}{2^2 - 1} \approx \underline{\underline{1213 \text{ \AA}}}$$

$$\underbrace{\frac{4}{4-1}}_{\frac{4}{3}} = \frac{4}{3}$$

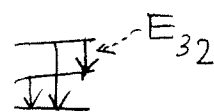
$$n = 3: \quad \lambda = 910 \text{ \AA} \cdot \frac{3^2}{3^2 - 1} \approx \underline{\underline{1023 \text{ \AA}}}$$

$$\underbrace{\frac{9}{9-1}}_{\frac{9}{8}} = \frac{9}{8}$$

Svaret blir inte precis som i experimentet, dels för att vi bara angivit 3 värdesiffror (så sista är osäker), dels för att det finns ytterligare små effekter som vi försummat.

c) två linjer = två övergångar $\begin{array}{c} \downarrow \\ E_{21} \end{array}, \begin{array}{c} \downarrow \\ E_{31} \end{array}$
 $\Rightarrow$ minst tre tillstånd $\begin{array}{c} \text{---} 3 \\ \text{---} 2 \\ \text{---} 1 \end{array}$

$\Rightarrow$ finns en till!

$$E_{32} = E_{31} - E_{21}$$

$$= (E_3 - E_1) - (E_2 - E_1)$$

$$= E_3 - E_1 - E_2 + E_1$$

$$= E_3 - E_2 = E_R \left(-\frac{1}{3^2} + \frac{1}{2^2} \right) = \frac{5}{36} E_R$$

$$\lambda = \frac{2\pi\hbar \cdot c}{\frac{5}{36} E_R} = 910 \text{ \AA} \cdot \frac{36}{5} = \underline{\underline{6552 \text{ \AA}}}$$

förra sidan

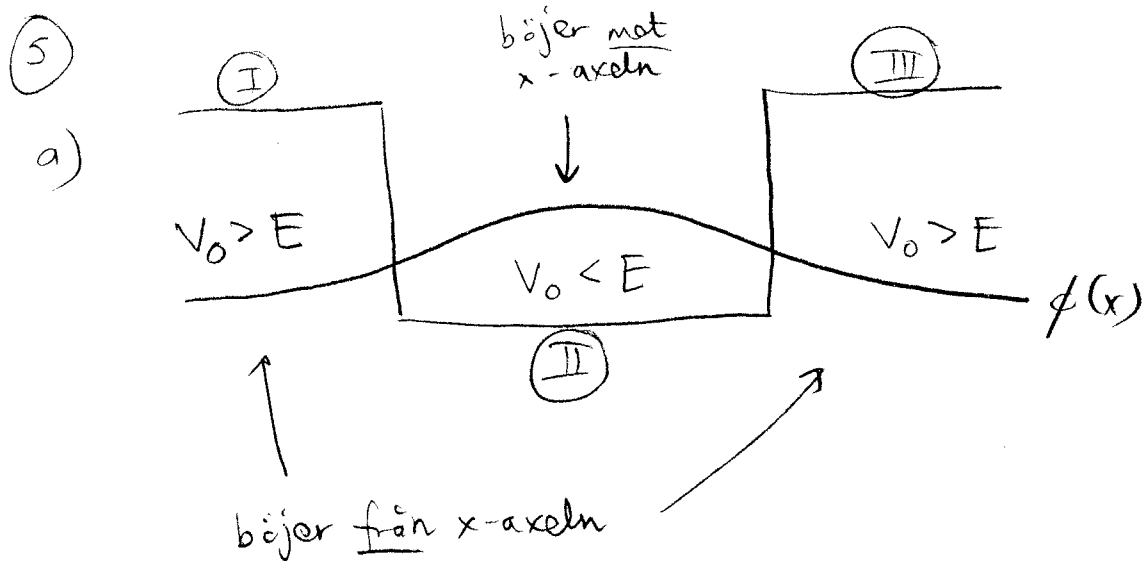
(jfr. $6563 \text{ \AA}$ i verkligheten)

den här linjen är alltså inte med i Lymanserien,
utan långt utanför till höger.

Den är med i Balmer-serien.

d) Balmer-seriens fotoner har längre våglängd,
som man lätt kan räkna ut t.ex. som
i förra uppgiften (om man ihsett att H_{32}
hör till just Balmer-serien).

Längre än ultraviolett $\Rightarrow$ går in
i det synliga spektrat, som man kan
ta kort på med vanlig kamerautrustning.

S.E:
$$\psi''(x) = \frac{2m}{\hbar^2} (V(x) - E) \psi(x)$$

$> 0 \Rightarrow$ mot .

$< 0 \Rightarrow$ från .

b) ① $\phi(x) = a e^{kx}$ ($b=0$, annars inte normaliserbar)

② $\phi(x) = a \sin kx + b \cos kx$

③ $\phi(x) = b e^{-kx}$ ($a=0$, annars inte normaliserbar)

i ① & ③ har vi $k = \sqrt{\frac{2m(V_0 - E)}{\hbar^2}}$

i ② har vi $k = \sqrt{\frac{2m(E - V_0)}{\hbar^2}} = \sqrt{\frac{2mE}{\hbar^2}}$

för att $V_0 = 0$ i område ②.

(här gäller det att inte bara skriva av formelsamlingen, utan förstå att V_0 är V_0 i det relevanta området.)

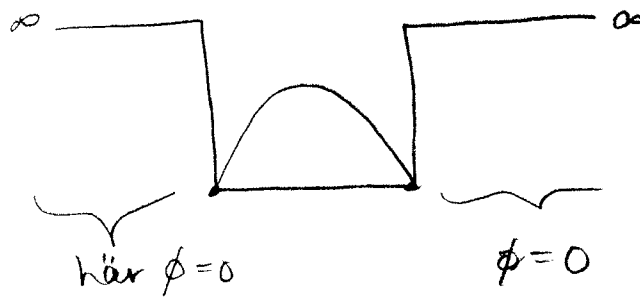
Alltså $\frac{k}{k} = \frac{\sqrt{\frac{2m(V_0 - E)}{\hbar^2}}}{\sqrt{\frac{2mE}{\hbar^2}}} = \frac{\sqrt{V_0 - E}}{\sqrt{E}} = \sqrt{\frac{V_0}{E} - 1}$

Att uppskatta detta är inte så lätt, så alla idéer premiäras (men man får 4p för att komma hit.)

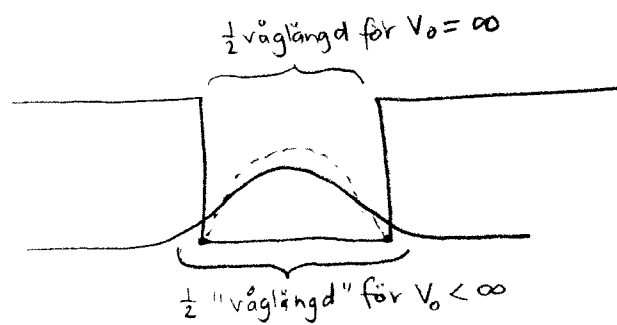
Man kan prova att lösa ekvationen " $\tan(\dots) = \dots$ " med miniräknaren ($E = 0,7 \text{ eV}$ blir svaret), eller jämföra med $V_0 \rightarrow \infty$ som i uppg. c.

Svar: $\frac{k}{k} \approx 0.65$

c) vi vet att för $V_0 \rightarrow \infty$ kan elektronen inte komma ut.

när vi passerat $V_0 > 2E$ så är energin mer och mer jämförbar med $V_0 \rightarrow \infty$:

då kan vi säga dels att elektronen mest är inne i gropen, dels att våglängden därinne ($\lambda = \frac{2\pi}{k}$) är aningens större än den för $V_0 = \infty$ (då $k \cdot d = n\pi$, dvs. grundtillståndet $n=1$ har $k = \pi/d$, så $\lambda = 2d$.)
dvs den ändliga gropen har grundtillstånd med något lägre energi än $V_0 = 0$, dvs.

$\frac{V_0}{E} \rightarrow \infty$
 för grundtillstånd $\rightarrow$
 högerledet $\rightarrow 0$

$$\frac{2 \sqrt{\frac{V_0}{E} - 1}}{2 - \frac{V_0}{E}}$$

vi får $\tan(k \cdot L) = 0$

vilket ger samma lösningar som $\sin(kL) = 0$,
dvs. $kd = n \cdot \pi$.

